

Programnotis:

String Quartet no. 2 ble skrevet for Momenta Kvartetten (New York) i første halvdel av 2008. Intensjonen med stykket var å skrive en serie med sterkt ekspressive *øyeblikk*, for så og sette dem sammen i en rekkefølge som ville understreke de forskjellige musikalske karakterene. Resultatet er et verk som består av 12 satser; elleve miniatyrstykker og en lengre finale. Med unntagelse av den siste satsen, ble hvert *øyeblikk* skrevet instinktivt, som et adskilt avsnitt basert på en eneste musikalsk idé. Likevel finnes det noen røde tråder som går gjennom hele stykket.

Av idéene som binder satsene sammen er det et par som lytteren kanskje vil legge merke til. De mest åpenbare av disse er den sparsommelige bruken av mikrotoner og en viss motivisk homogenitet. Det mest gjentatte motivet er basert på en klassisk kadens. Dette motivet manifesterer seg både melodisk og harmonisk, og vi finner det i en eller annen form i alle satsene. Men selv om det forekommer hyppig, er motivet på ingen måte et kalkulert strukturelt virkemiddel. Det fungerer mer som en villedende rød tråd. Ofte fremkommer det bare delvis, som fragmenterte harmonier eller enkeltintervall.

Siste sats er på mange måter kulminasjonen av makrostrukturen til stykket. Etter elleve konsise *øyeblikk* har det bygd seg opp en følbare strukturell spenning. Denne lengre, mer gjennomtenkte formen fungerer som en oppløsning av dette. En solo fiolin beveger seg over en statisk verden bestående av to veldig langsomme akkordprogresjoner. Gjennom fiolinen blir verdenen befolket av teksturer og karakter fra de tidligere satsene. Hvis vi ser bort ifra de mikrotonale fordreiningene, består akkompagnementet av en klassisk kadens og en litt lengre jazz-progresjon. Den siste akkorden er en variasjon av åpningsharmonien. Her, som i resten av stykket, tar solofiolinen musikken et steg videre. Som i protest mot begrensningene til kadens-motivet, drar solisten musikken tilbake til en mikrotonal lydverden.